

Een uitgave van Hans & Ton Kleppe, buitengewoon leden van het Bob Evers Genootschap
redactieadres: Jacoba van Heemskerckstraat 7, 3351 SP PAPENDRECHT - internetredactie: nieuwsbrief@apriana.nl
<http://nieuwsbrief.apriana.nl>

Nieuws van de redactie

Bob Evers dag op 27 september 1997, Bob Evers Genootschap bestaat 25 jaar!

De voorbereidingen voor de feestelijke bijeenkomst op 27 september in het Arcade Theater te Zeewolde zijn in volle gang, het voorlopige programma ziet er als volgt uit:

10.30 uur zaal open, 11.00 uur officiële opening, toespraak door de voorzitter van het Bob Evers Genootschap, een Bob Evers quiz (zie hieronder), een openbare veiling, verkiezing van de best op Arie Roos gelijkende persoon en een speciale filmvertoning. De publicist Henk Bergman zal een gesproken column verzorgen en evenals bij de vorige bijeenkomst in 1993 zal Bart Veldkamp weer een (schitterend) verslag maken van deze dag.

Na het officiële gedeelte, dat tot ongeveer 12.45 uur zal duren, staat er tot 16.00 uur een ruilbeurs op het programma. Neem vooral uw dubbele boeken mee!

Het Arcade theater is in het centrum van Zeewolde aan de haven en alle horecavoorzieningen zijn er aanwezig. Tijdens de ruilbeurs zal in de stand van De Eekhoorn het nieuwe deel 44 „Raadselrellen rond een rondreis” en de nieuwe omnibus te koop zijn.

Hieronder geven we nadere informatie over enkele programmapunten.

De Bob Evers quiz en het leukste toelatingsexamen van Nederland.

Op zaterdag 27 september zal tijdens de feestelijkheden rondom Bob Evers in Zeewolde door Bob Evers deskundige en auteur van enkele boeken over de Bob Evers serie, John Beringen, een Bob Evers quiz georganiseerd worden.

Het wordt een quiz van het soort zoals u allemaal wel eens op de televisie gezien heeft: een aantal kandidaten kan punten scoren door vragen te beantwoorden die in dit geval - vanzelfsprekend - uitsluitend betrekking hebben op de avonturen van Bob Evers.

Het is de bedoeling dat vijf kandidaten aan de quiz deelnemen, daarnaast zullen nog twee reserve-kandidaten worden geselecteerd. Uitgever De Eekhoorn stelt voor de winnaars enkele prijzen ter beschikking.

IEDEREEN KAN MEEDOEN AAN HET TOELATINGSEXAMEN!

Om vijf kandidaten, alsmede twee reserve-kandidaten te selecteren, is er een soort „toelatingsexamen”. De manier waarop dit gestalte is gegeven, is even eenvoudig als doeltreffend, zonder al te veel rompslomp voor alle betrokkenen. Het werkt als volgt:

Iedereen die zin heeft om kans te maken op deelname aan de quiz, kan John Beringen opbellen in de periode van *maandag 25 augustus tot en met zaterdag 30 augustus* of van *maandag 1 september tot en met zaterdag 6 september*. In deze periode is John iedere avond van *19.00 uur tot 22.00 uur* paraat om de opbellers 6 vragen te stellen, waarvan de antwoorden aanwijsbaar terug te vinden zijn in de Bob Evers serie. In totaal zijn door John 250 gelijkwaardige vragen bedacht. Voor alle duidelijkheid: het gaat om parate kennis, de vragen dienen dus tijdens het telefoongesprek dadelijk beantwoord te worden. De zevende en laatste vraag is een open vraag over de belevingswereld van de gemiddelde Bob Evers lezer(es). De resultaten zullen op geen enkele manier openbaar worden gemaakt, alleen de antwoorden zijn desgewenst op 27 september bij John Beringen ter inzage.

Nu nog het belangrijkste: het telefoonnummer van John is **0343-573571**.

Moeilijk? Nee! Het telefonische examen is het leukste toelatingsexamen van Nederland en daarbuiten, doordat iedere vorm van de beruchte „examenvrees” ontbreekt. Wilt u e.e.a. nog wat extra voorbereiden, dan volstaat het om gewoon datgene te doen wat u altijd al graag deed: Bob Evers herlezen. Op de genoemde avonden zit

John klaar met een flinke stapel papier en een fles London Tonic. *Alleen* diegenen die geselecteerd worden krijgen in de week van 8 t/m 13 september telefonisch bericht. Kandidaten voor het toelatingsexamen dienen uiteraard op 27 september in de gelegenheid te zijn om naar Zeewolde te komen.

Arie Roos verkiezing.

Tijdens de manifestatie in Zeewolde zal een verkiezing plaatsvinden van de persoon die zich zowel qua kleding als qua uiterlijk het best als Arie Roos weet uit te dossen. Aanmelding op 27 september tussen 10.30 uur en 11.00 uur bij Hans of Ton Kleppe. De verkiezing zal tijdens het officiële gedeelte plaatsvinden door een deskundige jury.

Bijzondere vertoning van de film „De erfenis van een zonderling”, een documentaire over Willem van den Hout (Willy van der Heide).

Tijdens het officiële gedeelte van de manifestatie in de theaterzaal zal op groot doek de documentaire „*De erfenis van een zonderling*” worden vertoond. Dit is het eindexamenwerkstuk van Freddy Veenstra aan de kunstacademie St. Joost te Breda.

De film is vorig jaar met succes vertoond op de Nederlands Filmdagen te Utrecht. De maker, inmiddels een druk bezet cineast, zal proberen op 27 september voor de vertoning een korte inleiding te verzorgen.

Vermoedelijk zullen er op 27 september tijdens de ruilbeurs nog enkele exemplaren van de documentaire op VHS-tape bij Freddy Veenstra te koop zijn.

Eenmalige unieke veiling.

Tijdens het officiële gedeelte op 27 september zal een openbare veiling van vijf unieke verzamelobjecten uit het bezit van De Eekhoorn plaatsvinden. Het zal onder meer gaan om een boek (in nieuwstaat) uit de Bob Evers serie in de Zuid-Afrikaanse taal en om het **originele** manuscript van deel 29 „*Ali Roos als Arie Baba*”.

De veiling zal bij opbod zijn door middel van handopsteken. Na het officiële gedeelte kan het desbetreffende object door de hoogste bieder tegen contante betaling of met gegarandeerde cheques worden afgehaald bij de stand van De Eekhoorn in de bovenzaal.

Presentatie nieuwe omnibus en deel 44 „Raadselrellen rond een rondreis”.

Na de eerste omnibus die in 1987 verscheen zal tijdens de manifestatie in Zeewolde op 27 september de nieuwe jubileum omnibus en deel 44 worden geïntroduceerd. De nieuwe omnibus op groot formaat en in prachtband omvat de delen „*Een overval in de lucht*”, „*De jacht op het koperen kanon*” en „*Sensatie op een Engelse vrachtboot*”.

Het wordt een historische editie, namelijk met gebruikmaking van het originele materiaal uit de eerste uitgaven.

Van het nieuwe deel 44 zal een aantal door Peter de Zwaan gesigeneerde exemplaren beschikbaar zijn. De verkoop gaat na het officiële gedeelte van start in de stand van uitgeverij De Eekhoorn in de bovenzaal.

„Rotzooi in Rio”.

De auteur van het boek „*Rotzooi in Rio*”, Pep Dekker, is bereid om, indien daar belangstelling voor bestaat, een aantal exemplaren van het op de Bob Evers serie gebaseerde verhaal mee te nemen naar de manifestatie in Zeewolde op 27 september 1997. De omvang van het verhaal is 88 blz. op A-4 formaat. Indien u geïnteresseerd bent dan kunt u tegen kopieerkosten een exemplaar bij P. Dekker reserveren, 0299-436069 (zie ook de *Bob Evers Nieuwsbrief* van januari 1995 onder het kopje „Geboorte alternatieve Bob Evers serie?”

Verder zou Pep Dekker, op het adres Goudenregenstraat 57, 1441 HG Purmerend, graag reacties ontvangen van diegenen die het boek al hebben gelezen, dat zijn er inmiddels zo'n dertig, schreef hij ons.

Nazending van <I>Nieuwsbrieven</I>.

Jack Nowee is nog altijd bereid om als service de reeds verschenen *Nieuwsbrieven* (nu de nrs. 1 tot en met 9) tegen vergoeding van kopieer- en portokosten - aan de nieuwe lezers na te zenden. Stuur voor de complete set een aan uzelf gerichte grote enveloppe, alsmede een biljet van f 10,00 naar J. Nowee, Kruiskruid 21, 2771 RA Boskoop.

Voor een bestelling van minder dan 9 exemplaren wordt het teveel betaalde door middel van postzegels terugbetaald.

Voorts melden wij dat Jack op de komende landelijke manifestatie op 27 september a.s. een aantal sets mee zal nemen, te koop tijdens de ruilbeurs, en ook hier geldt wie het eerst komt, het eerst maalt.

Tot zover het nieuws over de Bob Evers manifestatie op 27 september 1997 in het Arcade theater te Zeewolde.

Thriller van Peter de Zwaan.

Bij uitgeverij Het Spectrum is een nieuwe thriller van Peter de Zwaan verschenen met de titel: „Een keel van glas”. Dit boek is genomineerd voor de Gouden Strop. Zijn thrillers „Dietz” en „Rafels” werden in het verleden ook al genomineerd voor de Gouden Strop.

„The House of Pain”.

Ed Veenstra uit Rhenen kwam in het bezit van een complete lijst met alle door Olympia Press uitgegeven boeken. Natuurlijk zocht hij meteen naar de titel „The house of pain”, want bij Olympiapress zou dit boek uitgegeven zijn. Echter zonder resultaat. Geen van de titels kwam ook maar enigszins in de buurt. De naam Waterman kwam ook niet voor bij de auteursnamen. Ed twijfelt zo langzamerhand aan het bestaan van dit boek.

Ook wij zijn er al jaren naar op zoek. Misschien kan iemand het boek op 27 september op de Bob Evers manifestatie tonen of de redactie een kopie van de voorkant opsturen?

De volgende *Nieuwsbrief* verschijnt in januari 1998, kopy graag uiterlijk in november 1997 inzenden.

De column van Geerten Meijsing „Onder het vergrootglas” moeten wij wegens zijn ziekte helaas missen. Wij wensen Geerten van harte beterschap!

Vraag- en antwoordrubriek

- vraag: naar aanleiding van de vraag in de vorige *Nieuwsbrief*: „Klopt het dat er van nr. 32 geen eerste druk is?”
- antwoord: er bestaat inderdaad geen eerste druk, in juni 1963 verscheen direct de tweede druk (reactie Evert van der Spek uit Pijnacker). Verder meldt deze lezer, als reactie op de recensie van deel 43 door kolonel Koops, waarin aan het eind van de boekbespreking voorkomt „dat de titelpagina als nieuwigheid de woorden 1e druk vermeldt”, dat dit al eerder voorkwam namelijk in deel 38 en in deel 25 van de gebonden uitgave, waarvan akte!
- vraag: naar aanleiding van een vraag in de vorige *Nieuwsbrief*: „Uit welk jaar is „Wilde sport enz.”?”
- antwoord: Eep Francken meldt ons hierover: „Wie wil weten in welk jaar een boek verschenen is, kan dit makkelijk vinden in „Brinkman's catalogus van boeken en tijdschriften” (in grotere bibliotheken ter inzage). Voor „Wilde sport” vinden we hier 1957. Toch staat het door vragensteller genoemde jaartal 1954 inderdaad in de eerste druk genoemd. Niet door een drukfout, maar als datering van het copyright. „Wilde sport” is dus verschenen in 1957. Maar de uitgever heeft de rechten jaren eerder gekocht, kennelijk voordat het boek geschreven was. Dergelijke vermeldingen van copyrights zaaien verwarring als men het copyright-jaar aanziet voor het jaar van verschijnen. Natuurlijk zullen die twee jaren dikwijls samen vallen, maar niet altijd. Voor de liefhebbers tenslotte, is er het *Boekblad* (vroeger *Nieuwsblad voor den Boekhandel*); daarin worden de nieuwe boeken per week vermeld.”

De verbijsterende „*Encyclopaedia Apriana*” *Henk Bergman’s column*

Ik had hem al een tijdje in huis, maar door allerlei drukte (werken en zo) was ik er nog niet toe gekomen om de „*Encyclopaedia Apriana*” van Roger Schenk eens goed te bekijken. Een paar weken geleden begon ik er op een avond om negen uur aan en om half twee vroeg mijn vrouw of ik die nacht nog in bed dacht te komen. Gegrepen was ik, zeker, maar ook verbijsterd. Wie zo’n boek over de Bob Evers-serie maakt, moet wel geschift zijn.

Ik kende natuurlijk de werkjes van John Beringen. Het eerste, „*Het verschijnsel Bob Evers*”, had ik in de ontstaansfase nog eens becommentarieerd. Veel opmerkingen over de nogal gekunstelde analyses, herinner ik me. En over het oubollige taalgebruik, want Beringen is natuurlijk allesbehalve een stilistisch wonder. Maar alleen al het personen- en zakenregister dat achterin staat maakt „*Het verschijnsel*” tot een nuttige uitgave. (Het feit dat mijn naam in het register voorkomt stemde mij natuurlijk ook mild.) Beringen’s tweede boekje, „*Het Bob Evers-virus*”, stelt niet veel voor. Veel gebabbel over hoe hij „*Het verschijnsel*” schreef, enkele teksten van de Bob Evers-bijeenkomst in Apeldoorn die we al kenden en een hoop korte varia (waaronder natuurlijk ook best weer enkele aardige wetenswaardigheden). Het derde boekje, „*Twee jongens en een Bob Evers-serie*”, bevat maar weinig woorden van Beringen zelf: het is voor het grootste deel een alternatieve tekst van de laatste tachtig pagina’s van „*Kloppartijen in een koelhuis*”, geschreven door Hans Waser en Ralph Jas.

Vergeleken met Schenk is wat Beringen heeft gedaan kleuterwerk. Schenk’s boekwerk van 860 pagina’s bevat ook een personenregister, maar dan een van een uitputtend soort. Ter vergelijking: het register van Beringen noemt 418 namen uit de delen 1 t/m 37; Schenk komt tot 1351 voor de delen 1 t/m 42. Een voorbeeldje. Het kamermeisje Cypressa komt welgeteld één keer in de hele serie voor, en dan wordt ze alleen maar in één zin door iemand genoemd. Bij Schenk vind je dus waar. Van alle personen geeft hij aan waar ze in de serie voorkomen, of ze daar aan de handeling deelnemen of alleen worden omschreven, of ze verderop in het boek nog actief zijn, en nog meer. Elke situatie heeft een eigen code. Het resultaat: honderden pagina’s vol cijfers, sommige vet, andere onderstreept, weer andere vet én onderstreept. Om gek van te worden dus.

Maar dat was voor Schenk nog niet genoeg. Hij heeft ook nog eens uitgezocht waar in de boeken auto’s, brommers, dieren, films, goden, horecagelegenheden, literatuur, merken, muziek, schepen, sporten, vliegtuigen en wapens voorkomen. Hij tekende plattegronden van alle locaties waar zich Bob Evers-gebeurtenissen afspelen. Hij inventariseerde alle scheld- en spotnamen en als pièce de résistance maakte hij een lijst van errata van alle delen: honderden taal- en spelfouten en kleine en grote denk- en compositiefouten. Hier heb ik overigens (net als bij Beringen) een principieel bezwaar: Schenk gaat uit van de pocketedities en niet van de gebonden uitgaven. Dan laat je heel wat moois liggen! Naar mijn idee moet je juist de oorspronkelijke tekst als uitgangspunt nemen en nagaan in hoeverre daar in de loop der tijd veranderingen in zijn aangebracht en waarom dat is gebeurd. In een eerdere *Bob Evers Nieuwsbrief* heb ik dat eens in grote trekken gedaan voor de drie delen over de jacht op het Grimbos-goud en de uitkomst was bepaald boeiend.

Ondanks zijn gekkenwerk lijkt Schenk me toch wel een liefhebber van de serie. In zijn voorwoord geeft hij tenminste feilloos aan waarom de echte Bob Evers (de delen 1 t/m 35) zo adembenemend is: er worden allerlei verwickelingen beschreven die niet (helemaal) kloppen, zodat je zelf aan de slag kunt in een schier oneindige ontdekkingsreis. De Zwaan heeft (bij al z’n verdiensten) in de vervolgdelen tegen dit basisprincipe gezondigd.

Wat Schenk met zijn Sisyphus-arbeid bewijst wisten we natuurlijk al: je kunt op verschillende manieren Bob Evers-fanaat zijn. Ikzelf moet er niet aan denken om al dat priegelige uitzoekwerk te doen. Voor mij is Bob Evers in de eerste plaats een onuitwisbare herinnering aan de jaren vijftig, toen je als opgroeiend jongetje leerde dat in deze wereld alles geregeld was en voor eens en altijd vaststond. Maar Arie, Bob en Jan bewezen met hun avonturen dat je maling kon hebben aan die grote mensenwereld met al z’n rare conventies en stilzwijgende afspraken. Dat gaf me toen een heerlijk opwindend gevoel - en dat doet het nog steeds.

Mijn leven met Bob Evers

Thijs Waaifoort

Ergens in de jaren '50, kwam ik Bob Evers voor het eerst tegen. „Kantoorboekhandel Rietveld”, zo heette dat toen nog, had behalve schrijfwaren en papier, ook een klein bibliotheekje. Vijf categorieën: „Fel-realistische romans voor volwassenen, streekromans, oorlogsboeken, meisjesboeken en jongensboeken”. Ik kwam er voor mijn vader, die oorlogsromans van Hans Helmut Kirst las, plus voornoemde „fel-realistische” romans. Die laatste boeken hadden altijd prachtige, inderdaad fêl gekleurde, voorplaten, waarop vrouwen in al dan niet gewaagde kledij, in verleidelijke poses, waren afgebeeld. Ooit moet mijn vader eens zelf het eerste boek hebben geleend, maar al jaren was het de gewoonte dat ik voor hem een boek ging lenen. Ik bekeek het omslag, en besloot dan, „die heeft hij al gelezen”, of, „nee, die kent hij nog niet”. Dat een jochie van negen, tien jaar, nog in korte broek rondlopend, de slechts voor volwassenen bestemde romans mee nam, mocht niet, maar meneer Rietveld kende al zijn lezers persoonlijk, en hij wist dus dat die boeken inderdaad naar mijn vader gingen. Dat ik alles las wat ik te pakken kreeg, (tot en met de Witte Raven-pockets van mijn zussen toe), en dus ook die „fel-realistische romans”, vermoedde hij misschien, maar hij heeft er nooit een woord aan besteed.

Bij meneer Rietveld, kwam ik mijn eerste Bob Evers tegen. Ik mocht zelf ook een boek meenemen, had mijn vader gezegd, en ik liet mijn keus vallen op een titel uit de gestencilde catalogus: „*Avonturen in de Stille Zuidzee*”, dat leek mij wel wat. En natuurlijk, ik was meteen verkocht, overgeleverd, verslaafd! In de jaren die volgden, verslond ik alle delen van de Bob Evers-serie. En het bleef uiteraard niet bij één keer lezen. Juist de herkenning maakt deel uit van het leesgenot.

Arm als we waren in die tijd, heb ik eerst alles uit de bibliotheek moeten lenen. Eerst nog, die van meneer Rietveld, later de échte bibliotheek. Wanneer er weer een nieuw deel was uit gekomen, ging ik vaak bij een boekenzaak langs, om het boek te bekijken, de omslagtekening te bewonderen, om vervolgens wekenlang iedereen in de bibliotheek de kop gek te zeuren, of ze de nieuwe Bob Evers nou nõg niet hadden. Zodra het boek dan binnen was, ging ik expres met de bus naar de bibliotheek, want dan kon ik al op de terugweg, in de bus, aan de nieuwe Bob Evers beginnen. Ik heb menigmaal van het eindpunt, bij een 's avonds verlaten industrie-terrein, weer terug moeten lopen naar huis.

In de jaren '60 leidde mijn Bob Evers-passie, eerlijk is eerlijk, een half-illegaal bestaan. Met lange haren, spijkerbroeken, Provo & Vietnam, was het een beetje moeilijk om te vertellen dat je nog steeds bezeten was van drie grote HBS-jongens, in korte broek en kniekousen achter boeven aanjagend. Maar, met één van mijn vrienden deelde ik de liefde voor Bob Evers, en onder elkaar bespraken we af en toe nog de avonturen van Arie Roos (onze favoriet) en zijn vrienden Jan & Bob. Toen de rood-gele pockets uit kwamen, kon ik voor het eerst van mijn leven zêlf over alle avonturen van Jan, Bob en Arie beschikken! Ondanks mijn tiener-gêne, prijkten de pockets op mijn Tomado-rekje, broederlijk naast Provo- en aanverwante literatuur.

Een paar jaar later, kwam ik iemand tegen die zelf een rol in de boeken van Willy van der Heide had kunnen spelen. Veertig jaar oud, en gestoken in pak met stropdas, bewoonde hij een etage in een pand waar verder alleen studenten op kamers woonden. Mijn „Bob Evers”-vriend woonde daar ook. 's Zomers verzamelden alle bewoners zich in de tuin, alwaar van gezamenlijk ingeslagen alcoholica werd genoten. Als er per ongeluk iemand honger had, werd er Chinees gehaald. De meneer met de stropdas, laten we hem Frits noemen, had, als enige in het pand, een hele verdieping tot zijn beschikking, met logeerkamer, en met een compleet ingerichte bar! Soms werden we daar uitgenodigd, en voor mij eindigde dat dan stevast in de logeerkamer, want Frits was zeer ruim van schenken, en aan het eind van dergelijke avonden (nachten), kon ik niet eens de trap meer af, laat staan, nog naar huis wandelen.

Frits was boekhouder, los-vast, dat wil zeggen, af en toe was hij er een tijdje niet, dan zou hij ergens aan het boekhouden zijn en geen tijd hebben om met de club mee te feesten. Ondanks zijn keurige verschijning, en een onberispelijk, zelfs chic, Nederlands, had Frits, zo vertelde hij ons al heel snel, een aantal malen in de gevangenis gezeten. „Ach, je haalt eens een leuke grap uit met een verzekeringsmaatschappij, en die kerels snappen niet wat de lol ervan is, die denken meteen dat ik ze wilde oplichten. Fantasieloos, kinderachtig volk!” Hij sprak over Koka Petalo, Karate Bob, John Bluming en andere „vrindjes” die hij vanuit de bajes kende, en hij kon je, zou je dat willen, alles bezorgen: van wapens tot drugs, van vrouwen tot auto's.

Bij één van de ontbijten die me werden aangeboden, kwam het gesprek toevallig op de Bob Evers-serie. Ik had het over „Willy van der Heide”. „Oh, je bedoelt Willem? Willem van den Hout?” Die kende Frits heel goed, zei hij, „vaak mee doorgezakt, in Den Haag, in Amsterdam.” Wanneer ik wilde, kon hij wel een ontmoeting regelen. „Wacht maar, ik bel hem nu wel even op, dan spreken we meteen iets af. Gaan we gezellig stappen

met Willem!" En voor mijn verbijsterde ogen, werd achteloos een nummer gedraaid. Het bleef even stil. „Niet thuis. Had ik kunnen weten natuurlijk, bij Willem.”

In de weken die volgden, vroeg ik er nog wel eens naar. Of „Willem”, want ik meende nu ook een beetje bij de club te horen, al thuis was getroffen, maar nee, „Willem” was er nooit. Omdat ook andere verhalen van Frits of niet helemaal klopten, of zelfs ronduit verzonnen bleken, kwam ik er niet meer op terug.

Met Frits is het niet helemaal goed meer gegaan. Eerst een verhaal over een bewaarder van een gevangenis die hij, in een bos, had neergeschoten, „want dat heb ik die sadist beloofd toen hij met sleutels mocht zwaaien tegen me.” De kranten hadden niets gemeld over een neergeschoten cipier, maar dat was natuurlijk, zei Frits, om diens collega's niet bang te maken.

Het studentenhuus brandde tot de grond toe af, na een brand die op Frits' verdieping was ontstaan. Deze keer betaalde de verzekering wel uit, maar, pas na een paar weken voorarrest voor Frits, die daarna spoorloos verdween. Een paar jaar later dook hij ineens weer even op in mijn leven, toen ik een brief kreeg uit Breda, p/a strafgevangenis. Of ik eens op bezoek wilde komen. En dat heb ik gedaan. Het pak en het accent had hij nog, maar van de keurige boekhouder was niet veel meer over. Bij zijn vrijlating, een jaar later, kwam hij nog eens bij me langs. Hij leende een stapel Bob Evers-pockets, en wat geld, en sindsdien is hij helemaal uit mijn leven verdwenen.

Ik heb in de loop der jaren, een complete verzameling gebonden boeken van de Bob Evers-serie opgebouwd. De pockets gaf ik weg, aan het zoontje van een vriendin. Dat is nu een forse student geworden, compleet met baard en al, maar: hij leest en herléest Bob Evers! En hoewel ik nu eigenlijk een beetje die rood-gele serie op mijn boekenplanken mis, het is niet voor niets geweest. Bob Evers heeft weer eens toegeslagen!

Advertentierubriek „In de Roos”

- ruilen: aangeb. „Amerika filmt” in zeer goede staat tegen „De smokkelvaart van de Maia” of „De slag bij Arnhem” door Victor Valstar of „Wat schuilt er voor waars in wichelroedelopen en de aardstraaltheorie” door W.H.M. van den Hout of een Zip Nelson, Dick Boei of Silvia Sillevis. Tevens aangeboden „Wetenswaardigheden over Willem Waterman” nr. 33, Jon van den Berg, Violettenstraat 31, 1015 NP Amsterdam 020-6265372.
- gevraagd: „Slimmigheden met suikerzakjes” door Willy van der Heide, en 3 x Silvia Sillevis. P. Zohlandt te Beilen 0593-526019.
- aangeboden: „De smokkelvaart van de Maia”, Otto Onge: „Tam tam om een torpedoboot” 1e druk geen omslag, „Een postroof met perikelen” 1e dr. geen omslag, „Buitenissigheden bij een bosbrand” 2e dr. + omslag. Bob Evers: „Een meesterstuk (!) in Mexico” 2e dr. geen omslag, „Drie jongens op een onbewoond eiland” 6e dr. met omslag, „Ali Roos als Arie Baba” 1e dr. met omslag, „Stampij om een schuiftrumpet” 2e dr. met omslag, „Een dollarjacht in een D-trein” 4e dr. met omslag, „Avonturen in de Stille Zuidzee” 5e dr. met omslag, „Heibel in Honoloeloe” 1e dr. met omslag, „De jacht op het koperen kanon” 6e dr. met omslag, „Sensatie op een Engelse vrachtboot” 6e dr. met omslag, „Arie Roos wordt geheim agent” 1e dr. met omslag, „Een overval in de lucht” 7e dr. met omslag. A. Timmermans, tel. 013-5715069.
- aangeboden: Bob Evers gebonden delen: nrs. 28 (2e druk), 30 (1e dr.), 14 (1e dr. bibliotheek uitvoering), 4 (mist pag.1-18, gratis). J. Nowee, Boskoop tel. 0172-217688.
- gevraagd: Bob Evers gebonden delen: nrs. 9, 10, 15, 20, en 23. „Smokkelvaart van de Maia” en „Erfenis van een zonderling”. J. Nowee tel 0172-217688.
- aangeboden: Bob Evers pockets, alle nummers. P. Zohlandt te Beilen, 0593-526019.
- ruilen: aangeboden Bob Evers harde kaft nrs. 2, 4, 5, 9, gevraagd nrs. 3, 19, 22 t/m 32, B. Hennephof 035-6018354, semadigit 06-5868.3965, e-mail wuk@nob.nl.
- aangeboden: gebonden boek B.E. serie met stofomslag t.w. nr. 23 „Wilde sport om een nummerbord” 3e druk De Eekhoorn, J. de Goede te Leek, 0594-514771.

De Etageportier

Gert Huber

Op de gekste momenten kom ik, zoals vermoedelijk alle BE-verslaafden, terecht in situaties die plotseling een scène uit een van de meesterwerken oproepen. Hoewel de Mexicaanse Tafelberg niet tot mijn vaste pleisterplaatsen gerekend kan worden, bivakkeer ik wel vaak in hotels, een categorie van nachtverblijven die regelmatig opduikt in de Evers-cyclus.

Een van de eerste keren dat me dit overkwam was in een tamelijk klein, Weens hotel, waar ik met een veertigtal andere jongelieden was ondergebracht in het kader van een technische excursie - een beproefde methode om op overheidskosten met vakantie te gaan. Dit hotel nu beschikte over vijf etages en op elke etage was, vlak naast het monumentale trappenhuis, een zakelijk aandoend zitje te vinden, bestaande uit een bureau met bijbehorende stoel en enige fauteuils.

Mijn hart ging sneller kloppen en desgevraagd bleek het hier inderdaad de locatie te betreffen waar de etageportiers de pensioengerechtigde leeftijd plachten af te wachten, een fenomeen dat ik uitsluitend kende uit het „*Tumult in het Toeristenhotel*”. De Einhaber vertelde me echter, dat dit zegenrijke instituut al jaren geleden uit economische motieven was opgeheven. Die avond zou het echter, door ons toedoen, eenmalig in ere hersteld worden. Dat zat zo:

Toen wij, na het bijwonen van de Heurigen en dus diep in de nacht, gevierden onze hotelkamer betraden voelden wij ons nog allerminst bedbereid en bespraken luidruchtig de kwaliteiten van de Inlander Strohrum. Aangezien vrijwel de gehele verdieping in gebruik was door onze mede-excursisten, namen wij aan hiermee niemand te storen, voor zover wij hier überhaupt aan dachten. Toen er plotsklaps geklopt werd meenden wij een verstoorde hotelgast te woord te moeten staan, maar het bleek een niet onaantrekkelijke jongedame te betreffen van tussen de twintig en dertig jaar - een zeer begerenswaardige leeftijd. Zij had, zo bleek, eveneens de geneugten van het Weense nachtleven geproefd en wilde haar ervaringen graag met ons delen. Voor vier jongheeren, nauwelijks gewend aan nachtelijk damesbezoek, was dit een buitengewoon aantrekkelijke, zij het ietwat onwennige situatie. Natuurlijk vielen kratten Coke en dozen vol Droste flikken in het niet bij deze vleesgeworden puberdroom, maar zelfs de „*Encyclopedia Britannica*”, Emmy Groskamp-Ten Haves „*Hoe hoort het eigenlijk*” en het „*Grootboek der Etiquette*” zwegen in alle talen over de gepaste handelwijze in deze omstandigheden.

Helaas had een en ander zich niet geruisloos voltrokken en de zoon van de eigenaar, bezorgd om de goede naam van zijn hotel en de eer van de vrouwelijke gasten, kwam poolshoogte nemen. Tot onze stomme verbazing schoot onze bezoekster, met een door een ongetwijfeld ruime ervaring opgedane routine, als een snoek in onze klerenkast. Pas na een paar tellen dwong het waanzinnige van de situatie tot ons door en rolden we hikkend van het lachen over de bedden.

Des Einhabers Sohn ontbrak het duidelijk aan gevoel voor *savoir vivre* en *laissez faire* en trok de ongelukkige deerne met krachtige hand en een dun glimlachje uit de kast mee de gang op, met onbekende eindbestemming.

Uiteraard trachtten wij, wat giechelig, de gang op te gaan om een nader onderzoek naar de verblijfplaats van de ons ontstolen schat in te stellen, maar wie zat daar bij het trappenhuis achter het bureau: De Etageportier, in de incarnatie van de zoon des huizes. Als Cerberus bewaakte hij de beide op het trappenhuis uitkomende gangen, met aanmerkelijk meer succes dan zijn collega's beschreven in het „*Tumult*”: Er was geen doorkomen aan.

Ik ben er van overtuigd dat, ware van der Heide op dat moment onder ons geweest, we nog een heel amusante nacht en een nieuw BE-deel beleefd zouden hebben, maar zonder de Meester ontbrak ons de moed en gingen we, nog wat opgewonden maar gehoorzaam aan de etageportier, net als Boerke Naas te bedde.

Opsomming van boeken, scripties en film over Willy van der Heideen de Bob Evers serie

nr.	Auteur/samensteller	titel	uitgever	omvang
1.	J. J. Beringen	„Het verschijnsel Bob Evers”	Warung Bambu	174 blz.
2.	J. J. Beringen	„Het Bob Evers-virus”	Warung Bambu	176 blz.
3.	J. J. Beringen e.a.	„Twee jongens en een Bob Evers serie”	Warung Bambu	171 blz.
4.	A. C. Besemer	„Het dertien-, elf- en tiental van H.J. Haarman”	De Spreng	63 blz.
5.	Pep Dekker	„Rotzooi in Rio”	<i>eigen beheer auteur</i>	88 blz.
6.	Hofmeester & Jansen	„1944, Het blad De Gil”		12 blz.
7.	F. Hölsgens	„Triviale kinderliteratuur”		92 blz.
8.	Kleppe brothers	„Wetenswaardigheden over Willem W. Waterman”	<i>eigen beheer samenst.</i>	390 blz.
9.	R. G. H. Schenk	„Encyclopaedia Apriana”	<i>eigen beheer auteur</i>	860 blz.
documentaire op VHS videotape:				
10.	F. Veenstra	„De erfenis van een zonderling”	<i>eigen beheer</i>	22 minuten

- nrs. 1, 2 en 3 zijn te verkrijgen bij uitgever Warung Bambu te Breda of te bestellen bij de boekhandel, de ISBN nummers zijn respectievelijk: 90 8011 927 X, 90-5585-002-0 en 90-5585-010-1.
- nr. 4 te verkrijgen bij antiquariaat De Spreng, Boompjes 1 te Almkerk 0183-403402. Dit boek gaat over de auteur Haarman maar trekt parallellen met de Bob Evers-serie.
- nr. 5 te bestellen bij de auteur: Goudenregenstraat 57, 1441 HG Purmerend. 0299-436069. Dit boek is geënt op de Bob Evers-serie.
- nr. 6 niet verkrijgbaar, dit is een scriptie gepubliceerd in „Skript, historisch tijdschrift”, voorjaar 1986.
- nr. 7 niet verkrijgbaar, dit is een scriptie, afstudeeropdracht aan de Hogeschool Katholieke Leergangen te Roermond.
- nr. 8 niet meer verkrijgbaar.
- nr. 9 te bestellen bij de auteur: Hoge Nieuwstraat 207, 3311 AJ Dordrecht, 078-6140871.
- nr. 10 te bestellen bij de filmmaker: B. De Wildestraat 464, 4827 EH Breda, 076-5810744.

Zwijmelzothed in Zeewolde

**Bob Evers manifestatie - 27 september
Arcade Theater in Zeewolde - 10.30 uur**